

denrigsministeren antog, givet de Vedkommende en Erstatning. Det er dog vistnok noget syns- derligt at tale om, at man giver en Mand Erstatning, naar man vil tage noget fra ham, derved, at man ikke tager det strax, men siger, at man vil lade ham beholde det nogle Aar endnu; jeg troer, at denne Anskuelse strider lige saameget imod Sagens Natur, som imod den almindelige Forestilling om, hvad der forstaas ved Erstatning. Hvad de af Indenrigsministeren paaberaabte Resolutioner, An- dragender og andre Data angaaer, da vil det ikke være mig muligt nu specielt at gennem- gaae dem saaledes, som det maaskee kunde være ønskeligt, efter blot at have hørt dem anførte i det mundtlige Foredrag. For at møde den derpaa grundede Argumentation tilstrækkeligt, maa man nødvendig have haft Leilighed til deels at eftersee de paaberaabte Resolutioner m. m. i deres Sammenhæng, deels nærmere have overveiet dem; jeg skal derfor indskrænke mig til nogle almindeligere Bemærkninger og til at omhandle nogle enkelte Hovedpunkter. Det forekommer mig, at endeel af de Omstændig- heder, som Indenrigsministeren paaberaabte sig, ikke ville kunne have nogen afgjørende Ind- flydelse paa Sagens Hovedspørgsmaal, men i alt Fald kun paa underordnede Spørgsmaal, navnlig paa Beregningen af Erstatningen. En- deel af det, der blev anført, forekom mig til- deels endog at kunne benyttes omvendt som Argumenter imod den Mening, som Hr. Inden- rigsministeren søgte at begrunde. Hvad an- gaar de enkelte Hovedmomenter, som jeg nær- mere skal berøre, da hører hertil for det første, hvad der blev anført om, at der ikke fandtes Exempler paa, at der ved specielle kongelige Resolutioner var givet Tilladelse til Anlæg af Bagerier udenfor de almindelige Bestemmelser, som jeg har omhandlet. Det forekommer mig at være noget misligt, saaledes at ville ud- lede noget Argument imod de Vedkommendes Ret fra saadanne specielle Resolutioner, som gaves af den souveraine Konge, som jo vel at mærke, efter Kongeloven havde Ret til at undtage hvad og hvem han lystede fra Lovens almindelige Befaling. Saadanne tidligere speci- elle Resolutioner kunde derfor ligesaa godt be-

nyttes som Argument for, at der bestod en anden almindelig retlig Orden, fra hvilken der blev gjort Undtagelse; thi ellers havde de jo ikke været fornødne. Der blev fremdeles an- ført, at Vedkommende ikke havde søgt Confir- mation paa de omhandlede Bestemmelser ved de senere Thronskifter; det er nu vistnok en meget difficult og lidet behandlet og oplyst Ma- terie, hvilke Rettigheder og Bevillinger der have behovet saadan kongelig Confirmation ved Thronskifter, og hvilke ikke. Jeg troer imidlertid, at det ikke med Hensyn til det fore- liggende Forhold kan have nogen Indflydelse, at en saadan Confirmation ikke er søgt. Her handles nemlig om Ordningen af en vis bor- gerlig Næring paa et vist Sted, og denne Ordning var iværksat ved Bestemmelser, som maatte ansees givne som vedvarende Normer til Jagttagelse af de vedkommende locale Be- styrelser, nemlig ved Anordningen af 5te Juni 1771 og Rescriptet af 15de August 1806. Jeg troer ikke, at det er det Slags Bestemmelser, som det har været nødvendigt at indsende til Confirmation. Men dertil kommer endnu den Omstændighed, at det, saavidt vides, ved flere Højesteretspræjudikater og navnlig ved en Høj- steretsdom af 1829 er antaget, at selv hvor der blot handles om den en enkelt Eiendom særlig tillagte reelle Ret, behøver Bevillingen ikke at confirmeres, naar Rettigheden er af en saadan Art, at den tilligemed Eiendommen er i Handel og Wandel, og kan kjøbes og sælges fra den ene til den anden; og dette har notorisk været Tilfældet med Bagergaardene heri Staden. Endelig er det anført, at Sagen allerede maa ansees afgjort ved Rescriptet af 7de April 1841. Dette troer jeg dog ikke kan med fuld Føie siges, thi dette Rescript inde- holder vel en Udtalelse af Regeringens An- skuelse om dette Forhold, men kun en foreløbig Udtalelse herom; det er ingen Lov eller ende- lig Afgjørelse. Skulde dette Rescript have været en Lov, saa maatte det upaatvivleligt have været forelagt Provindstalsstanderne førend det emanerede, men dette er ikke skeet. I alt Fald er denne Bestemmelse i dette Rescript ikke i Virkeligheden kommen til nogen Anvendelse, og der var da intet til Hindre for ved nær-